

fuldt, men det er ikke altid min Sag at være Smagsdommer; Udtrykket var ikke utilbørligt, da det ikke indeholdt nogen Fornærmelse mod Rogen.

Winter: Hvis den ærede Formand havde hørt, hvad jeg vilde have ſagt, vilde han have ſet, at jeg ikke i mindſte Maade tænkte paa at fornærme noget Menneſte. Jeg vilde netop tale om en Vagn, der var bragt ind i Situationen under Valgkampen her i Landet, men jeg ſkal forreſter ikke opholde mig ved et Udtryk, ſom den ærede Formand ikke synes om. Jeg vil kun ſige, at en Sætning, ſom fra flere Sider blev hævdet under Valgene, var den, at man paa en Maade vilde udøve et Tryk paa Kongens fri Ret til at vælge ſine Miniſtre. Lad os komme bort fra denne aldeles vigtige Paaktand, lad os viſe, at vi aldrig her i denne Sal have tænkt paa et ſaadant Skridt, ſom vilde ſtride aldeles mod Grundloven, lad os her med Lillid til ham, ſom Gud og Folket har ſat paa hans Plads for at hævde, hvad der er til Fædrelandets Gavn, ſtemme for Adreſſen, ſtemme for den Endring, ſom vi høre har fundet Tilſlutning fra Mænd, der høre til ganſke andre Samfundsklaſſer end jeg. Naar Thinget vedtager Adreſſen med en ſaadan Majoritet, hvori diſſe Mænd findes, viſe vi for det hele Land, at det ikke er en enkelt Stand, et enkelt Parti, der er kommet til dette Reſultat, men at, hvad der har ført dertil, er et oprigtigt Onſke hos den ſtore Flæthed i denne Sal om at faa Ende paa den ubyggelige Standſning i Lovgivningsværket, ſom ellers ikke kan ende med Andet end Odeleggelse af Forfatningen. Jeg tror ikke, at der ſkulde være Rogen her i Landet, der vilde onſke Striden forfat, før at der kunde gjøres en ſaadan Ende derpaa; ſkjøndt jeg i Preſſen tidt har ſet, at der var Rogen, der burde ſke, tror jeg ikke derpaa, men jeg ſiger, lad os viſe, at vi i Lillid til vor retfærdige Sag vilde vente, indtil Tidens Fylde kommer, og lad os derfor ſtemme for Adreſſen. — Jeg kan dog ikke ſlutte uden at udtale min Tak til den ærede Rigsdagsmand, ſom har indbragt Adreſſen. Naar man hører, hvilke Behreidſer der fra hans nærmefte Benner Side er reift imod ham, ſaa maa man ſaameget mere takke ham for, at han har kunnet viſe den Overvindelſe, ſom det altid koſter at modſætte ſig ſine nærmefte Benner Onſke ved at komme frem med et Forſlag, ſom han tror er til Fædrelandets Gavn. Jeg ſkal dernæſt udtale, at naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen) opkaſtede ſig til Dommer over det ærede Medlems Perſon og Coner i forſjellige Retninger og ligesom vilde kaſte ham hen ſom En, hvis Fremkommen med et Forſlag og det Unſvar, han paatog ſig derfor, var uden Betydning lige over for den, der har at tage Henſyn dertil, ſkal jeg dertil ſige, at efter hvad der oftere er paſſeret her i Landet ved Miniſteriers Dannelſe, kan jeg aldeles

ikke give det ærede Medlem Medhold i hans forkaſtende Udtryk angaaende det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds. En Mand, der har nydt vor Lillid i mange Aar, der har viift ſin Dygtighed i flere Aar, har været den, der har ført den vigtigſte Lov igennem her, kan jeg ikke for det ærede Medlems rafle Udtalelſes Skyld agte mindre, end jeg har gjort det tidligere, og jeg er overbevift om, at hele denne Tale af det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen) vil efterlade et meget ubetydeligt Indtryk.

Octavius Hanſen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For den ſenere Forhandlings Skyld vil jeg anmode ærede Medlemmer om ſaa vidt muligt at undgaa perſonlige Betragtninger. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

P. C. Olsen: Jeg nødes ogſaa til at beklage, ikke alene at min ærede Ven for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) har indbragt denne Adreſſe, men ogſaa, at han har brugt de Udtryk, ſom han brugte til Motivering af Adreſſen, idet han næſten gjorde os Andre det til en Pligt at ſtemme for den, hvis vi ikke vilde ſtaa ſom uvederhaſtige Folk overfor vore tidligere Udtalelſer. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holſtein-Ledreborg) var ogſaa temmelig nærgaaende og brugte et Udtryk, ſom jeg heller ikke kan lade gaa upaatakt hen. Han ſagde ſaaledes og hævdede beſtent flere Gange, at naar Finantsloven var gaaet over til 2den Behandling, var den vedtagen. Naar man nu veed, hvorledes dette Ord „vedtagen“ er blevet benyttet andetſteds, ſaa at man endogſaa har udtalt, at naar Finantsloven var „vedtagen“ af Kongen, kunde man ogſaa ſige, at den var vedtagen, ſaa kommer man ved at ſige, at Finantsloven er vedtagen, naar den er gaaet til 2den Behandling, betydeligt nærmere til det Standpunkt, jeg for mit Bedkommende vil holde mig ſaa fjernt fra ſom muligt. Hvad mine tidligere Udtalelſer angaar, da vilde de ſerres, der vare tilſtede her forrige Gang, vide, at min forſte Udtalelſe i denne Sal var den, at jeg ikke anſaa den Situation, ſom man dengang kaldte utaalelig, for at være det nuværende Miniſteriums Skyld; jeg ſagde derimod ligefrem, at det for mine Dine ſtod ſaaledes, at Skylden for Situationen laa hos Flertallet her i Salen, idet det havde viift Mangel paa Smødekommen mod Regjeringen og fra det forſte Dieblik af, da det nuværende Miniſterium fremtraadte, behandlet det paa en ganſke anden Maade end tidligere Miniſterier. Jeg førte den Gang Beviis for min Paaktand; men jeg ſkal naturligvis ikke gjentage det nu. Naar man nu taler om, hvad